czy Kálmán pénzügyminiszter fölemliti, építkezési kedv, mely 67 után oly ro- emelt palotákat egymás után, az utóbbi irtelen lelohadt; ezt feléleszteni, egy- d a pihenő munkás kezeket foglalkoz- avaslat czélja, ennélfogva ajánlja a

avaslat általánosságban elfogadtatik. észletes tárgyalás megkezdetvén, az 1. ely az adómentesség kedvezményében aug. 1-ig lakhatóvá tett uj épülete- siti, Tost Gyula azt a módositványt gy a határidő terjesztessék ki ugyan- november 1-ig.
czy figyelmeztet, hogy a foczél nem zési kedv emelése, hanem a munkás glalkoztatása. Steiger Gyula Tost in- pártolja megjegyezvén, hogy ha va- avaslat elfogadása után elhatározná gyobbszerü épitkezésre, az idén már hetne hozzá, miután az előkészületek zések sok időt vesznek igénybe s igy határidőig el nem készülhetne Ghy- leli erre, hogy aki a kedvezményt él- rja, siessen vele.
áz elfogadja a szakaszt változatlanul. §. kijelöli, mely határ-vonalon belül ő épitkezés részesült 25 évi, a 3 §. mely határvonalon belül eszközlendő részesült 20 évi adómentességben. z utóbbi szakaszban körülirt határvo- óhajtja keriteni Kőbányát és Ó-Bu- yczy miniszter azt feleli, hogy épen bekerithetné vele az egész országot. áz elfogadja a szakaszokat, a hogy

§. az elengedett házadón felül 10 adó-mentességet biztosit az épitke- eiger a községi adó-mentességet a zgyülésének beleegyezésétől kivánja nni, s ezt a törvényben kifejeztetni és a maga és fővárosi képviselő- ében módositványt ajánl ily érte-

olay különösnek tartja a módositványt, fováros közgyülésének semmi beleszó- lehet a képviselőház határozataiba. mondja Tisza Kálmán is, figyelmez- ugyis elég nagy már az ellenszenv kedvezmények miatt, melyekben a áz a fővárost részesité, nem tanácsos

akasz elfogadtatik.
§. fentartja az eddigi kedvezmé- Madarász kikél a fényüzési épitke- zesitő kedvezmények ellen. Tavaszy mat vesz magának Tisza szavaira s kijelenteni, hogy eddigelé a fő- kevés kedvezményben részesült. A kölcsönből a fővárosnak kevés t, mert abból váltatott meg a láncz- a kormánynak jövedelmez, abból margitszigeti hid a főváros kivá- ére; fölemliti, hogy a vidék élvezi a on vasutaknak, melyekért az ország subvencziót fizet; ehez a főváros is a ama vasutak a főváros kereske- kárára vannak.
zy válaszol Tavaszy kifakadásaira, szakasz elfogadtatik, s a javaslat véget ér.
ön rövid ülés lesz a tárgyalt tör- at harmadik felolvasása végett.
lés vége d. u. 2 és ½ órakor.

A „Debreczen"
eredeti
[illegible] VIRATA.
Budapest, jan. 25. Az ellenzéki értekezlete kijelentették, hogy adják el a költségvetést tárgya- ául.
Deákkörben Sennyei és mások ták, hogy a kormány pénzügyi val elégedetlenek.
nyei a képviselőházban fejtendi olásait
alközéppártból Jankovics s kilépett, — mivel nem fo- l e következő harározati javas- a párt megmarad programmjá- m lép semmi koaliczióra, mely állott közjogi elveinek biztosi- szelyeztetné.
ló érdeklődéssel néznek a költ- vita elé.

[illegible] holnap Sakespeare „HAMLETE" adatik

---

ecsi tözsde jan. 25. (Távirati tudó- [illegible] cs. arany 5.27—; Napo- [illegible]

Felelős szerkesztő:
[illegible]ATMÁRI KÁROLY.

Dr. Hamburger Emil
lakik piaczutczán özvegy Swe- ticsné asszony házában 1826. szám alatt.
Rendelkezési órák d. e. 9—12, d. u. 2—5-ig. 27 3—

1875. VII. évfolyam. 18. szám. Kedd, január 26.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-haz földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Magyarország állami helyzete.

Budapest, jan. 24.

△) Sokan vannak széles e hazában, kik kétségbe esvék állami helyzetünk tarthatlansága miatt, abban a meggyőződésben élvén, hogy a közösügyes kormányzat alatti czifra gazdálkodás végkép „betette az ajtót" arra nézve, hogy valaha kikapaszkodhassék a nemzet a sárból, melybe azt részint a lelkiismeretlenség, részint a tudatlanság, avagy önhaszonlesés keverte.

Mi korántsem vagyunk optimisták, kik rózsaszin szemüvegen át néznők a hazának valóban siralmas állapotát; de pessimisták sem vagyunk annyira, hogy már Jeremiás siralmait zokognók állami önállóságunk romjain.

Mi ugy tekintjük a dolgokat, a mint vannak.

Nem tagadjuk, teljességgel nem, — hogy állami életünk nagyon koczkáztatva lett, sőt azt is beismerjük, hogyha még egy pár évig ugy mennének a dolgok kormányzatunkban, mint ahogy eddig mentek, bizony nem nagyitunk, ha azt mondjuk, hogy a „tatárjárás"-sal fölérne a csapás, — mely fejünkre nehezült.

De hát csoda-e, hogy ily inséges helyzetbe jutott a haza, midőn minden lépten nyomon ujabb meg ujabb botrányos esetek jőnek napvilágra, melyek arról bizonykodnak, mily könnyelmüen szórtuk a pénzt gyakran a — Danaidák hordajába.

Ime egy csattanós példát hozunk föl erre. Ép a képviselőház ülésén szellőztette ezt Orbán Balázs, interpelláczió alakjában, melyet jónak látunk szóról-szóra idézni:

„Van-e a miniszterelnök urnak tudomása arról, hogy a külföldön levő osztrák-magyar követségek és konzulátusok most is megátalkodottan ignorálják Magyarország államiságát, itt csak mint osztrák közegek szerepelnek, s csak osztrák czimert és jelvényeket használnak? A mint az a korpusdeliktiként mellékelt eredeti levélboritékból megitélhető, mely egy magyar hatósághoz czimzett átiratot tartalmazott. Van-e tudomása arról, hogy a magyar országgyülés — ha jól tudom — 40,000 frtot szavazott meg e jelvények és czimerek átalakitására, a nélkül, hogy az foganatosittatott volna? Szándékozik-e lépéseket tenni, hogy ezen hazánk államiságát sértő visszaélések megszüntettessenek, s miután az eddigi igéretek és biztatások megbizhatlanok és eredménytelenekek bizonyultak: szándékozik-e a közös miniszteriumot, a külföldi képviseltetés költségeihez való járulás megtagadása által is rászoritani, törvényeink és a nemzetközi jogok tiszteletben tartására?"

Ugyan történhetik-e ilyesmi a világnak bármelyik zugában, hol parlamentaris kormány létezik, — hanemha nálunk?

Ime a ház megszavazott 40 ezer forintot czimerek és jelvényekre s lett-e foganata? Csak azon csodálkozunk, hogy Orbán Balázs elfeledte még azt is beigtatni interpellácziójába, hogy azt a 40 ezer forintot mire forditák voltaképen s minő rovatban szerepel az, kiadásképen?

De hány ily visszaélés pattan ki koronkint, melyekre az embernek szintén fölmeredeznek hajaszálai!

Ily, Csákiszalmaféle gazdálkodástól kell jövőre óvakodnunk s akkor lassankint behegednek azok a tátongó sebek, melyek az ugynevezett „Lónyai-Kerkápoly veszedelem" idejében keletkeztek s azóta egyre sajognak, véreznek!

Egy erélyes, szilárd, körültekintő s minden garast fogához koczogtató kormány hivatása lesz a közeljövőben mind e baj orvoslása.

Ha ily kormány alakul, akkor még nem kell kétségbeesnünk.

Igaz, hogy nehány év kell ahoz, mig a hét évi „sanyaru kormányzat" alatt alakult millió meg milliónyi adósságot lefaragcsáljuk; azonban eszélyes takarékosság és okszerü nemzetgazdasági miveletek ezt idő multával lehetővé teszik.

A haza választó polgáraitól függ főleg, hogy a „régi veszedelem" ne ismétlődjék; t. i. ha képes oly hárompróbás hazafiakból álló párttöbbséget alakitani, mely a régi sleudrián rendszerrel szakitva, oly eszközökhöz folyamodik, mely a haza jövőjét, szellemi és anyagi jólétét egyaránt biztositja!

— **Minisztertanács** tartatott tegnapelőtt; tárgyai voltak a kormány előterjesztései a költségvetés tárgyában, Zichy jelentése az államvasutakról.

— **A Deákkörnek** tegnapelőtt csakugyan megvolt az előre hirdetett nagy értekezlete, a mint ezt már távirati tudósitás nyomán is jeleztük. Sennyei és Bittó közt éles szóváltás keletkezett, Sennyei azt mondá, hogy ő a kormány ellen fog beszélni, de nézeteit majd a házban adja elő. Ürményi pártolta Sennyeit. Ghyczy a 13 millió adóemelésre azt mondá, hogy más módot nem tud, nem fog s nem akar ajánlani.

— **A követjelöltek** már is gombamódra teremnek. Budapesten a Terézvárosban Schweiger Adolfot, Ferenczvárosban b. Baldácsit emlegetik.

— **Népgyülést** tartottak a választók a fővárosban. Száz tagu bizottság választatott, melynek feladata a választási mozgalmat organizálni a gyülésen kifejezett alapelvek szerint, a jelöltségeket elfogadni s prokramálni, a polgárságot a törvény hatálya felől felvilágositani, végül felhivást intéznek a hazai törv. hatóságokhoz, hogy a képviselőket az ipar, gazdászat, kereskedelem elveire tekintettel válaszszák.

— **Királyunk** már szentesité a honvédségi szabályzatokat.

A belső legelő kérdésében.

— A „Debreczen szerkesztőjének. —

Debreczen, jan. hó.

A mások és a magunk joga tiszteletben tartása mellett bátorságot veszek magamnak eszmeláncolatot füzni, s némely tárgyról a homály ködfátyolképét fellebbenteni, s a maga eredetiségében felszinre hozni.

Nem bánt az a viszketeg, mint némely embert, hogy csak azért ir valami tárgyról, hogy a nevét kitegyék a lapba, legyen az eszme czélravezető vagy nem, engem jó indulat vezérel figyelmeztetni, tenni, hatni szerényen, s a dolog folyamát oda terelni, hogy mindnyájunknak az érdeke s általa az egyesek érdeke is rendes kerékvágásba tereltessék.

Nem mondom, hogy önzetlen a kivánat, önzésnek lenni kell minden emberben, de csak az erkölcsiség és méltányosság korlátai között, mert ha önzés nem volna, az ember a maga méltóságát tagadná meg; ez vezérel minden szépre, nagyra, nemes tettre, hazafiságra, szóval mindenre, a mit ész kitud gondolni.

Többször hallottam beszélni Debreczen város gazdászatának, baromtenyésztésének akadályairól s nehezitő körülményeiről, s oly igazságtalanságokról, a mit a legszigorubb ellenőrzés mellett sem lehet napfényre deriteni, vagy ellenőrizni, mert „te se szólj, én se szólok, megette a kutya a hájat", ez nagy baj uraim! első sorban az erkölcsiség rovására, azután pedig az egyesek kárára történik.

Ezen segitni kell és lehet is. A módozat igen egyszerü: legtöbb bajt okoz itt a legelőnek igazságtalan és aránytalan használata, mert vannak igen sokan Debreczenben, a kik jogaikat nem tudják érvényesiteni, s helyettük más élvezi azokat, bár azt mondják rá némely önzők, hogy megvan a jog, hát tessék használni, — de miért nem lehet használni? felelet: azért nem, mert vagy kedve nincs az ily rendszerü koplalói jószágot tartani, vagy módja nincs jószágot reáhajtani, de azért a joga megvan, és nyereményes osztalékban a nem élvezők nem részesülnek, — hát kérdem, van-é ennél nagyobb igazságtalanság? hát nem méltán zugolódhatik-e a város nagyobb része e hallatlan anomália ellen?

A belső közlegelő elosztása elodázhatlan első kerdés, mert minden igy elveszett év a közönségnek temérdek hátrányára van. A külső legelőre nézve pedig Tiszai Dániel urnak gyakorlati tapintattal szerkesztett czikkére utalom a közönség figyelmét, mit most a napokban tett nyilvánossá e lap hasábjain.

Ha a közönségnek nemes czélra szándéka van áldozni, első sorban az most hagyassék ki, s a többi osztozás tárgya lehet, mert a halogatással majd oda jutunk, hogy az eszme lassu kifejlésével a nagylelküség áldozataivá válunk.

Egy nagy hibánk van, mindent mással akarunk végeztetni, s a sült galambot várjuk, hogy repüljön a szánkba, pedig magunknak kellene tenni, hatni, végezni, tömörülni s felszólalni, hogy mi ezt óhajtjuk és akarjuk, mert igazságos és hasznos is, s mert „egyetértés és akarat csak diadalmat arat", ne engedjünk rólunk, nélkülünk végezni, mert hiszen a nép akarata maga a földi mindenhatóság.

Erre vonatkozó tájékozásul egy mesét mondok el: egy régi időtől fogva egygyé tömörült társaságnak igen jó fejős tehenei voltak, a pásztor felügyelt a jószágra, időről időre, s ennek szükségleteit évről évre fedezte, néha ugyan deficitet csinált s ezt elosztotta a haszonélvező társaság között, a tejhasznot azonban ugy osztották, bár közös volt a tehenészet, hogy némely tehetősebbnek a tejfele jutott, másnak a tej, némelyiknek a savó, a nagy rész pedig nézte ezen igazságtalan és aránytalan elosztást és nem merte mondani, hogy őket is illetné egy kis tejsürü E mesében uraim, nem ismernek önök magokra, a legelő kérdésében?

Most ugyan már némelyek azt mondják, hogy a városnak az eszközlendő kölcsön felvételével a kiosztás elmaradna 33 évre, mindaddig, mig a kölcsön nem amortizálná magát, mert ezen terület is bentfoglaltatnék a biztositéki fedezetben, nagy csalódás, sőt inkább az egyeseknek az előmenetelét még jobban lehetne érvényesiteni annyival is inkább, mert a felvevendő kölcsönnek fele része a lakosság javára vétetnék fel, — szerintem minden kiosztandó területre ki lenne szabva az illetékes teher, s ezen pénz segitségével a kevésbbé jobb móduak is ügyeiket elősegithetnék, s a törlesztési évek alatt, anélkül, hogy megéreznék, a hallatlan uzsorától menten lennének.

Akarni kell, és czélt értünk. *)

Egy jót akaró.

*) E kérdésben lapunk a jóakaratu eszmecserére nyitva áll. Szerk.

— *A magyar fővárosból.* **Nagy zenekari** hangversenyt szándékoznak adni Liszt és Wagner R. közremüködése mellett. **A földmivelési** ügyérség rétmüvelési s gazdasági gépkezelési munkára hirdet pályázatot. **Magyar Négyes** fogatot küldött királynénk Duthey urhölgynek, kinek a közkiállitáson általános feltünést keltett gyémántaiból félmilliónyi értéküt elloptak. **A tudomány**. népszerüsitése szempontjából a budai körökben felolvasások tartatnak. **220** egészségtelen ház becsukatik Lipótvárosban. **A nőegyleti** álarczosbál szépen sikerült. **Orion** czimmel állatbiztositó egylet alakult. **A királyné** meglátogatá az „Erzsébet" árvaszéket s ott a gyermekekkel magyarul társalgott. **Andrássy** gr. visszautazott Bécsbe.

Vidék.

— A „Debreczen" levelezése. —

Nagyvárad, jan. 25.

A jogász-bál itt is megtörtént, még pedig nagy fénynyel, és — mint hallom — valami 160 forint deficzittel. Igaz, hogy nem oly sokan vettek benne részt, mint az előző években, de az is igaz, hogy a mi jogászaink a lehető legroszabb nemzet-gazdászok.

Cotillion-jelvényekre elköltöttek oly öszszeget, — melyet, ha a jogász-segélyző-egyletnek adnak, legalább 5—6 szegény sorsu fiatal embert egy éven át segithetnek belőle.

Igy a segély-egylet szeme — koppan, legyen hála érte a bőkezü rendezőségnek.

Különben a bál fényes volt. Alig tudtunk mozogni az uszályos rubáktól, mikbe — ugy látszik — hölgyeink fülig szerelmesek.

A házasodási hajlam — logikai összefüggésnél fogva emlitem ezt — városunk ifjai között nem igen észlelhető. Ném csodálom. Sokba kerül a páva-tartás, jövedelem pedig nem igen akad. De csitt! kár volna hölgyeinkről elhiresztelni, hogy a fényüzésnek barátai, mert még engem fognak okolni, ha otthon maradnak. (Mi a fiatal embereket hibáztatjuk, ne tessék pávát, hanem nőt keresni. Szerk.)

Következnek ezután a kaszinói, polgári köri, tüzoltói, korcsolya-egyleti sat. bálok.

A kinek van kedve ily szomoru világban mulatni, mulathat jóllakásig.

Báró Meszéna honvéd-ezredes csakugyan penzionáltatott. A napokban már le is érkezett, — mint mondják — erre vonatkozó okmánya.

Gazdasági egyesületünk április 20—23-ik napjain virág-kiállitást fog tartani. A bejelentések márczius 1-ig teendők Nagyváradra, egyleti titkár Gobóczy Károlyhoz.

Azért emlitettem ezt föl, hátha szerkesztő ur lapjának valamelyik bájos olvasója hasznát veheti.*)

A Körös kiengedett, időjárásunk tavaszias, szeles.

Dr. Tolle.

*) A mi „bájos olvasóink" a virágokat itthon is megtalálják. Szerk.

Kisujszállás, jan. 23.

Haladunk, ha ugyan az általam előadandó terv is nemcsak a papir számára készült.

Nem telik belé egy év s Kisujszállás főbb utczáin kövezet teszi kellemessé és könnyüvé a közlekedést. E hó 10-én a városi képviseleti gyülésben előadatván a járdára vonatkozó inditvány, a képv. gyülés belátva annak czélszerüségét és elodázhatlanságát: megszavazta nem ugyan a 10%-nyi községi adót, hanem a járda készittetése és fentartásának költségeit. — Egyszersmind elhatározta, hogy e czélra már ez év elején 2000 frt. kölcsön vétessék fel, mely összegből egy kiküldött bizottság febr. 15-kére beadandó terve szerint a munkálat foganatositása azonnal megkezdessék, mihelyt az idő alkalmas leend reá. A terv ily rögtöni létesitésére azon nemes gondoskodás is ösztönözte a képv. testület jobbjait, hogy ez által munkát szerezzenek városunk szegény sorsu lakosságának épen azon időszakra, mikorra már mult évi csekély keresményét felemésztette, a rendes munkaidény pedig még nem állott be.

Valóban, e tapintatos és nemes buzgalmu eljárásért városunk ügyeinek vezetőit nem lehet eléggé megdicsérni!

Az időjárás is, mintha csak épen azt akarná bebizonyitani, hogy mily szükséges volna a járda, neki keseredett s mi szárközépig érő habarékból irigykedünk azokra, kik saját fogatuk nem levén, fiakkert meg épen csak arra az alkalomra nem hozatván, járdán és sár nélkül mehetnek a bálba.

Ad vocem bál! Farsang közepén volnánk s mi vidékiek alig tudjuk, hogy van-é farsang?!

A kaszinó által e hó 16-ik napjára tervezett bál elmaradt, mert a rendezőség ily nyomoruságos időben nem akarta egy éj rövid örömeiért hosszu számlákkal terhelni a lányos apákat és fiatal feleséges embereket. És ezt igen helyesen tette. Örvendünk a rendezőségnek irántunk tanusitott figyelmén.

A fényes bál helyett aztán pár házi bált tervez a kaszinó választmánya. Egyiknek czime eléggé eredeti és vonzó t. i:*) gyermekkiállitással egybekötött gyermekbál, melyből nagyon természetes, hogy szintén a felnőttek huznak legtöbb élvet! A másik házi bált a feleséges emberek tervezik.

A mükedvelőkről hallgat az irás! Idestova forditott fáklyát tüzhet a muzsa ezen egykor annyi reménynyel kecsegtető szinpad felé! No de ki az oka, hogy a régi gárda ugy megfogyott ?! Soraiból ki férjhez ment, ki megnősült, ki még nagyobb badarságot követett el, — meghalt. A megmaradottaknak nincs egyéb hátra, mint fizetni a deficzitet. Különben szeretjük hinni, hogy a jótékony tavasz uj életre kelti őket, hozván nekik kilátást a jó vetésekkel jó kedvü s reménykedő közönségre.

Gyárfás.

*) E czim ugyan csak a gyermekek eljárásából keletkezett, kik tervezve a gyermekbált, abban résztvevőkül még az egy éven aloli tánczosnőket és tánczosokat is felirták. Gyárfás.

— *Vidéki hirek.* **Kecskeméten** Tatay Andrásnak szobrot emelnek. **Kolozsvárt** a deákpártiak uj lapot akarnak alapitni. **Mozsonyból** több család Amerikába vándorolt. **Székesfejérvárt** egy kinevezendő egyén már lakást is vett, pedig a pályázat ügye nem dőlt el; előre várja a jó eredményt. **Zala-Egerszegen** a pandurok egy huszárt meggyilkoltak. **N.-Atádon** e hóban már kétszer éreztek földrengést. **Légrádon** oly birót választottak, a ki magyarul nem tud.

A rablók vidékünkön.

Debreczen, jan. 24.

Megdöbbentő jeleneteknek kell olykor tanui lennünk.

Vannak még ma is oly teremtmények hazánkban, a kik undok, gyászos tetteikkel égbe kiáltó vétséget követnek el a legfagyasztóbb hideg vérrel; a kik nem irtóznak attól, hogy őket elkövetett véres tettök után, a törvény teljes szigora sujtja; és halálok után a legsötétebb emlék födi sirjaikat.

Legközelebb egy hirhedt rabló csapatnak a pénzszenvedély annyira elsötité lelkét, hogy a fentirt nap éjjelén több embert mészároltak le. Ez esemény Vértes és N.-Léta majdnem egész lakosságát rettegésbe hozta, és csak a vészharang megkondulása birta a rablókat öldökléseikből kiábránditani, és tovább inaltatni.

Az elkövetett rablások, melyekről hiteles tudósitást kaptunk, — következőleg történtek.

A fentirt napon este ½ 7 órakor, négy főből álló rablócsapat egy n.-létai tanyán lakó Kepes nevü árendáshoz tört be; azt teljesen kirabolván, ugyanannak három lovát szekerébe befogták és elhajtották.

A rablás alatt sok lövöldözés történt bár, de emberélet nem esett áldozatul; innen mentek egyenesen a N.-Léta végén levő korcs-

---

A „DEBRECZEN" tárczája.

A nagynéne.

— Charles Reybaud beszélye —

Forditotta **Rácz Mihály**.

(Folytatás.)

Elhitettem magammal, hogy nemcsak a vidék szépsége, de valami más . . . igen, hittem, hogy a nagyherczeg magas tetszését sikerült megnyernem.

Elkezdtem képzelegni, mint a fiatal lánykák szoktak. Képzeltem: milyen különös lenne, ha a nagyherczeg egyszer visitet tenne kastélyunkban; ha találkoznám vele a sétányon egyedül . . . magányosan. Vajjon mit is mondana ő akkor nekem?

Szüntelen róla gondolkoztam; reá gondolva aludtam el, reá gondolva ébredtem fel; pedig nevét sem mertem ajkaimra venni, még kérdezősködni sem mertem utána senkitől.

Egészen megkomolyodtam.

Környezetem hamar észrevette, hogy valami bánt, hogy titkolt gondolatokat rejtegetek szivem mélyében; hogy kerülöm a társaságot, keresem a magányt.

Miért történt mindez? okát, ugy hiszem, nem is sejthette senki.

Oh! a fiatal lányok nagyon jól tudják őrizni kedves titkaikat!

És Champarnie ur csaknem mindennap volt házunknál.

* * *

Az előkészületek férjhezmenetelemre nagyban folytak. Anyám menyaszszonyi apró hozományaim rendezésével volt elfoglalva egésznap.

Izabella nagynéne, kit ugyszólván pillanatig sem hagytam el, napról-napra kevésbbé lett közlékeny irányomban. A legközönyösebb tárgyakról beszélt előttem mindig. Férjhezmenetelemről, jövömről, soha egy szót nem szólt. Minden jele oda mutatott, hogy hat hét, vagy két hónap alatt, vagy legfölebb ősz kezdetével az esküvés megtörténik.

Ez alatt atyám irogatta a tömérdek levelet családunk tagjaihoz, rokonainkhoz, kiknek mindenike válaszul szerencsét és boldogságot kivánt a leendő párra. E levelek rendesen ebéd ideje alatt érkeztek meg, s mielőtt az asztaltól felkeltünk, atyám azokat nagyhangon fölolvasta előttünk.

Gyakran voltam azon a ponton, hogy magamviseletének okát fölfedezzem; éreztem, hogy a küzdelem gyönge erőmet már már felülmulta. Voltak perczek, melyekben nagyon kevés biztatás kellett volna, hogy oda kiáltsam Izabella nagynéném fülébe: Én ugy akarok tenni mint ön tett; én nem akarok férjhez menni. soha . . . soha . . .

Csaknem elhatározám magamat, hogy e vallomást a nagynéne előtt megtegyem, midőn Prémarchais asszony, azon öreg rokon, kihez Izabella nagynéne semmi kedvet nem érezett menni, egy szép reggelen minden előleges tudatás nélkül hozzánk megérkezett.

Első pillanatra kevésbbé tünt föl előttem vénebbnek, mint Izabella nagynéne.

A jó asszony, miután a kölcsönös ölelésnek és csókolózásnak vége szakadt, oda fordult anyámhoz:

A helyett, hogy irtam volna, ime magam jöttem; nemde jól cselekedtem? Egy idő óta ki nem állhatom az irka-firkát, mert — pápaszem nélkül már nem megy, a pápaszemnél pedig semmitsem utálok jobban a világon. Aztán, tudja Isten, a levélben nem is tudtam volna ugy kifejezni, mint kifejeztem élő szóval, mennyire jól esett hallanom ama házassági hirt.

De hol van a menyasszony? kérdé azután, egy fürkésző tekintetet vetve maga körül.

— Ime itt van, felele anyám, gyöngéden maga elé tolva, ki kissé hátrább vonulva hallgat'am Premarchais asszony fecsegéseit.

A jó öreg asszony leültetett maga mellé, s elkezdett nézni hosszan, figyelmesen anélkül, hogy szólt volna; azután élénken fölállt, két kezét ölelésre tárván, fejemet keblére vonta, s homlokon csókolva, alig hallható hangon igy szólt:

Mi lelte gyermekem? Hisz ez arczon én hiába keresem az öröm kifejezését; kis bohó! talán bizony fél a házasságtól ugy-e?

— Igen, asszonyom, felelém neki, alig hallhatólag morzsolva fogaim között a szót, hogy csak ő értsen meg egyedül.

A jó öreg asszony megfogta kezemet, megszoritotta, mialatt jelentékeny arczkifejezéssel nézett rám, mintha mondta volna: hallgasson; azután anyám karjába öltve karját, hagyta magát vezettetni a lakosztályba, mely számára kijelöltetett.

Tudtam, hogy azonnal elbeszélteti magának anyám által, mint és mennyiben áll férjhezmenetelem. Vettem észre, mennyire megzavarta azon fölfedezés, hogy én legkevesebb hajlamot sem mutatok a férjhezmenetelre.

— De higyje el, minden erőltetés nélkül, önként, szabadakaratból adta megegyezését, végzé anyám előadását; tudja ő azt nagyon jól, hogy Champarnie ur őszintén boldoggá akarja tenni. Én hiszem, azzá is teszi. De — megvallva az igazat — ugy veszem észre magam is: jövendőbelije nem képes szivében nagyobb tért nyerni; a leány nem érez irányában melegen, semmi szivélyesség, semmi előzékenység, semmi odaadás: eltürl, ennyi az egész.

— Tehát a hajlamnak még csak árnyéka sincs! Miért?

— Kitudja!

— Pedig ezt meg kell tudnom, mondá kevés gondolkozás után a jó asszony; beszélni akarok vele, küldje hozzám Izabella nagynénjével és hagyjon magunkra kérem.

Midőn Izabella nagynénétől kisérve Premarehais asszonyhoz beléptem, vidám arczczal fordult felém:

— No kis bohó, itt van? jöjjön csak, üljön ide mellém; aztán ha ugy tetszik, fecsegjünk egy kissé. Az imént olyan szomorunak tetszett nekem, most meg ugy veszem észre: kevés biztatás kellene hozzá, hogy könnye kicsorduljon, Mi lelte? mi baja? Legyen őszinte, bennem bizhatik.

Nem volt bátorságom bevallani, hogy mi lelt, zsebkendőmet mintegy kétségbeesett nyomtam könybe lábadt szemeimre. Izabella nagynéne megindulva tekintett rám, mintha mondta volna: ne félj! bátorság: hisz itt vagyok én melletted. Midőn azonban látta, hogy minden biztatása ellenére is némán ülök a kimutatott helyen, sohajtva mormogá mintegy magának. Szegény kis ártatlan! Nem tudja bizonyosan mi lelte, miért sir, én pedig nem akarnám azt neki fölfedezni.

— Ön tudja? kérdém én megütődve, mialatt szemeimből hullottak a könyek.

Fejét lehajtva, részvételjes arczkifejezéssel tekinte rám s aztán Premarchais aszonyhoz fordulva igy szólt.

(Folyt. köv.)

mához, melynek ajtaja be lévén zárva, döngették, a korcsmáros pár perczig késvén a kinyitással, midőn az ajtót a rablóknak kinyitotta, befele menet közben egyik rabló által revolverrel hátba lövetett, a golyó balválla alatt a mellkason keresztül furódott be egészen; a mint állitják, a korcsmáros még más nap is élt.

Innen átmentek a „Csinos“ korcsmába, hol a már tegnap emlitett fiatal embert rabolták meg. K. a borivó szobába nyugodtan lefeküdt egy ágyba; ½ 9 órakor alvásából vad hangok felköltötték, és erre szörnyü látvány tárult el szemei előtt; ugyanis az ajtón belől két rabló által élesen töltött duplafegyverek voltak neki szegezve, a következő mondat kiséretével: „kelj fel te K.... és számolj a pénzeddel nekünk, mert különben halál fia vagy!“ (a ki ezt mondta, az volt vidékünkön ez idő szerint a hirhedt zsiványfőnök, név szerint Dobos,) K. miután alig volt egy pár forint nála, ezen veszélyes helyzetben is pénzmentes választ volt kénytelen adni; azonban a zsiványok nem elégedtek meg a puszta válaszszal, hanem Dobos tekintélyes állásában még azután is megmaradván, hadsegédének egy Lenárt nevünek azon parancsot adá, hogy „nézegesse meg a ruháit“, mire a zsiványfőnök kivánsága teljesitve lőn, mely kobozás alatt azonban egy értékes aranyóra, egy fekete selyemzsinóron a mellényzsebben nem vétetvén észre, szerencsésen megmenekült.

Miután pénzt nem vihettek el, egy finom hátultöltő fegyvert, melyet K. magával vitt, a kemencze mellől azon megjegyzéssel szállitották el, hogy „szükségünk lesz erre még ma éjszaka.“

A rablók hangos szóváltásai román nyelven történtek.

Az is megjegyzést érdemel, hogy ezen invázió alatt, a gaznépből egy, a korcsma ablakánál szintén megtöltött fegyvert tartott K.-ra készen, ebből kitünik, hogy mily elővigyázattal támadnak meg egy alvó embert is.

Ezek után fegyverszünetet tartottak tiz perczig, mely idő alatt két itcze gondüző borocska elfogyasztatott, e közben azon kegyelmes észrevétel tétetett a rablók által K.-ra, hogy ha fegyvere az ágyhoz közel lett volna támasztva, ugy szó nélkül agyonlövik.

Nem sokára két lövés dördült el távolabb, ez volt a vészjel (?), mely lövésekkel két hős pandur alkalmasint a rablóknak eleve szellőzésére jelt adván, tervök sikerült is, mert a korcsmán kivül álló rablóelőörs szintén két lövés-el válaszolt reá, mire a rablótársaság tovább illant.

A „Csinos“ csapszékből álutakon ismét N.-Léta felé mentek, a hol éjfélig majdnem minden megtorlás nélkül raboltak és gyilkoltak. — Hogy hová tüntek el, a külbiztonság hős közegei, arról a krónika mélyen hallgat, alkalmasint Vértesre mentek fáradalmaikat kipihenendők.

Ekkor a rablók tőlök kitelhetőleg raboltak még N.-Léta közepén is és Jupiter kedvezett nekik, a többi közt egy jó módu gazdát fejszével egészen összedaraboltak; egy másikat szintén fejszecsapásokkal illették, midőn már vakmerőségök a legfelsőbb fokra hágott, akkor kezdték a harangot félre verni, mire a négy rabló is megszünt müködni.

Óhajtandó volna tapintatos hajtóvadászatot rendezni ezen söpredékre.

P. —

Külföld.

(h.) **Garibaldi** e hó 24-én Rómába érkezett s rendkivüli nagy üdvözletekkel s szivességgel fogadák.

— **Madridból** távirják: Katonai körökben hirlik, hogy a király a karlistákhoz áttért tiszteknek, azokat kivéve, kik az ellenség előtt szöktek meg, amnestiát fog adni. A sevillai herczeg csatlakozott Alfonz király ügyéhez. Egy királyi rendelet a lovag rendek, a hidalgók és a praekonizált főpapok eskütételének helyreállitását és az államtanácsosok és municzipiumok megujitását elrendelte; ezek elnökeit, illetőleg a polgármestereket a kormány fogja kinevezni.

Szinházi szemle.

(L.) Vasárnap jan. 24. **Mátyás diák**, eredeti népszinmü; irta Balog, zenéjét Szerdahelyi.

Régi darab, uralkodó eszme nekül, de mulattató helyekkel s eredeti alakokkal. A meglehetős számu közönség kedélyesen mulatott Horváth czinkotai kántorán s Foltényi Vlad Marcziját is zajos tapsokkal fogadta. Csak is e két alak tartja fent e darabot s olyan személyesitéssel, mint ez estén láttuk, mindig érdekkel fog birni. Zöldiné méltó felesége volt Horváthnak; Rónai Mari, Mándoki szintén jól játszottak, bár ez utóbbi a 3-ik felvonásban ugyancsak akadozott. Az előadás 9 óra előtt véget ért.

Hétfő jan. 25. **Krakkói barátok**, eredeti történeti szimü 4 folvonásban, irta Rákosi Jenő. Olyan közönyösség mellett adatni darabot, mint ezt végig nézte a közönség, mostanában nem láttunk. Pedig Lukácsiné (Hedvig,) Törökné (Klára,) Együd (Korigál,) Mándoki (Jagello) jól játszottak, Foltényi és Horváth két pátere igen kitünő alakitás volt. Hanem hát, a Krakkói barátok nem olyan darab egészben véve, melyet többizben is érdekkel nézzen meg valaki. — Rákositól az „Aesopus“-t kellene még elővenni.

UJDONSÁGOK.

* **Örömmel** veszszük a hirt, hogy a debreczeni korcsolyázóegylet választmányának sikerült a szinügyi bizottságot rábirni, hogy a tánczteremmé átalakitandó szinházban megengedtessék a folyó évi február hó 5-ére hirdetett korcsolyázóegyleti bál megtartása. — Igy a korcsolyázóegyleti bál (febr. 5-én) nem a „Fehérló“ termében, hanem a szinházban fog megtartatni. Nem kételkedünk, hogy városunk müvelt közönsége tömeges megjelenésével fogja a bál fényét emelni.

* **A Pálok** napja volt tegnap. A főiskolai ifjuság a Pál nevü tanárokat a legtekintelyesebben üdvözölte. Fogadják az illetők részünkről is meleg üdvözletünket.

* **Figyelmeztetés**. Azon egyének, kik a jövedelem, vagy birtok alapján a képviselőválasztók sorába nem jöhetnek, de diploma vagy gazdasági oklevél birtokában vannak, ugyszinte régi jog alapján, jogosultak, nagyon helyesen tennék, ha joguk megóvása érdekében, folyó hó 31-dikéig az összeiró bizottmánynál jelentkeznének, a városház nagy tanácsterem.

* **Rónainénkról** a legőszintébb részvéttel halljuk, hogy gyengélkedik. Ez az oka, hogy mostanában a szinpadon nem volt szerencsénk a derék müvésznőhöz. Ohajtjuk, hogy mielőbb jó egésségben szemlélhessük őt.

* **Vámbéri tatárjára** igen sokan emlékeznek még bizonyára városunk lakói közül. Az ifju tatár ismét visszatért a hazába, s nemsokára városunkba is ellátogat, innen Nyir-Bátorba utazik.

* **A debreczeni** korcsolyázó-egyletnek azon tagjai, valamint átalában mindazok, kik az egylet által folyó évi február hó 5-én tartandó tánczvigalomra meghivót nem kaptak, s arra igényt tarthatnak; fölkéretnek, hogy a meghivó kiállitása végett, egyleti pénztárnok Jermy Kálmán urhoz fordulni sziveskedjenek. A választmány.

* **Táborszky és Parsch** nemzeti zenemükereskedésében Budapesten megjelent legujabb zenemüvek: „Brankovics“, Erkel Ferencz legujabb eredeti 4 felvonásos dalmüvéből, zongora-kivonat. Ára 2 ft. „Brankovits“ dalmü a sajtó és a legilletékesebb zenészeti tekintélyek itélete szerint, legjelentékenyebb müve a genialis mesternek, mely rövid idő alatt bizonyára minden elsőrangu operaház müsorán fog állani. Erkel e legujabb s hét dalmüve közt legszebb, legértékesebb operája 1874. május 20-án került legelőször szinre Budapesten, a leghatározottabb s nagyszerü sikerrel, s azóta minden előadása alkalmával ujabb és ujabb hóditásokat tesz a közönség és kritika körében. A zongora-kivonat a legszebb és leghatásosabb dallamrészleteket tartalmazza. Nevezetesen: a nagyhatásu indulót, a ritka érdekességü szolot; a gyönyörü ábrándos Romànce-ot; a sajátságos eredetiséggel biró török női kart, s végre az 1-ső és 2-ik finálét, mely részletek ellenállhatlan hatásu fénypontjai az egész dalmünek. Fölhivjuk a zenekedvelő t. cz. közönség méltó figyelmét e korszakot alkotó dalmüre s annak szóban forgó kivonatára, melyet Erkel Sándor mesterileg eszközölt a vezérkönyv alapján.

* **Hiányos levélczimek.** Kovács József urnak Helyben. Rácz Mihály édes atyámnak felső telekiutcza Nro. 506, rendeltetési hely megnevezése nélkül. Ifju Gara Jánoshoz a második tizednél. Kovács Sándor kovácsmesternek, a rendeltetési hely olvashatlan. Mélt. gróf Vai László urnál szolgáló Vásári Sámuelnek Gyomba. Istern Sándor urnak szinházutczába 2007. sz. alatt Czibar Máriának. Balla Albert urnak M. Szereda. Ismeretlen helybeli feladók felszólittatnak a hiányos czim kitöltése, illetőleg a levél visszavétele végett a helybeli postahivatalnál jelentkezni. Debreczen 1875-ik évi január hó 26. A postahivatal főnöke Mayer.

* **Vig napot** akart magának szerezni egy hatvan-utczán szolgáló kocsis, s a gazda pinczéjéből szándékozott az e végre megkivántató bort előkeriteni, de mielőtt még meg is izlelhette volna, a lopáson rajta vesztett, s nem is vélt ily hirteleni fordulat által a dolognak roszszabb oldalát volt kénytelen tapasztalni.

* **Hatvan-utczán**, a végéhez közel, tegnap délelőtt két, kocsiba fogott ló alatt a csatorna boltozata leszakadt, s az ekként támadt nyilásba az egyik ló lezuhant, miközben az erős lökést nyert kocsiból a bentülő uri egyén s a kocsis kivágódtak; azonban sikerült mind a lovat a gödörből kiszabaditani, mind pedig az illető, és a repülés mesterségében oktatást nyerni nem ohajtott egyéneknek minden baj nélkül utjokat tovább folytatni. Az ekként támadt réshez azonnal jelző rudak állittattak, helyrehozatala iránt pedig intézkedés tétetett.

* **Igazságszolgáltatásunk** jellemzésére érdekes adalékul szolgál egy ma történt eset, a mit közöltek velünk. Két polgártársunk makkot vásárolt, az eladó azonban annak ellenére, hogy a felpénzt felvette a két polgártól, ujra eladta a makkot, a nélkül, hogy az előbbi vásárlóknak elégtételt adott volna. Polgártársaink sorra jártak aztán minden törvényes forumot, de a vidéki eladótól még csak a felpénzt sem itélték vissza sehol. Hol kereshetnek aztán a vevők kárpótlást? — erre feleljen az igazságügyér.

* **Több gyanuba vett háznál** kutatásokat vittek véghez mostanában a helybeli pénzügyőrök, mindig egy rendőri közeg jelenlétében, a tiltott tárgy: dohány után kutatván, ebbeli eljárásukat nagyobbrészt siker követte, mennyiben sok helyen nagyobb mennyiségü dohányt keritettek elő az ágyak, ládák fenekéről, és más rejtekekből.

* **Hetivásárunk** ma ugy, mint tegnap, kevéssé volt látogatott, a terméaybehozatal nagyon kis mérvü volt; azonban, bár a rozsvétel iránt kedvező hangulat látszott, s az eladók e körülményt felhasználandók, magas árakat kértek, még sem sikerült a rozst szokott árán fejül értékesiteni. Tisztabuza csak a tavaszfajból volt látható, mely szintén maradt a régi áron, tengeri legtöbb volt, mégis ennek ára emelkedett köblönként 20—40 krajczárral, árpa, zab alig volt látható, alma és főzeléknek nagy kiiátása volt, de kiváit a főzeléknek kevés vásárlója lévén, többnyire az eladónál maradt, még az almának némely része 10—20 krral magasabb áron volt értékesithető, mint a mult hetekben, azonban ezek se keltek mind el. Az árak igy alakultak: tisztabuza tavaszifaj 7.80—8.20 kr. kétsz. 6.80—7.70 kr, rozs 6.30—50 kr, árpa 4.40 kr, zab 3.80 kr. köles 7 ft, teogeri 5.20—50 kr, zsák kolompér 1.20—40 kr, zsák alma 2.40—4 frt főzelék és zöldség szokott áron.

* **Kränzchen.** A debreczeni izraelita fiatalság folyó hó 30-án, szombaton este a Jónász vendéglője nagytermében kränzchent szándékozik tartani. — Annyi sok kränzchen közül, mennyit igy farsang idején a Jónász vendéglőjében tartani szoktak, kivánatos volna, ha egy-kettő valamely jótékony czéllal lenne összekötve, melynek jól sikerülésére, már a czél iránti tekintetből is bizton lehetne következtetni.

* **Pályázati hirdetés.** A pólai cs. kir. kikötői tengernagyság pályázati hirdetést küldött be a városi hatósághoz közhirré tétel végett 15—17 éves ifjaknak a cs. kir. haditengerészet hajóstanonczai közzé leendő bevétetéséről A felvétetés iránti kérvények a helybeli cs. kir. hadkiegészitő parancsnoksághoz adandók be, hol a feltételek is részletesen megtudhatók.

* **Lépre került** azon vakmerő tolvajok egyike, a kik a helybeli pénzügyi igazgatóság helyiségébe betörtek, s onnan több bélyeget s csekély mennyiségü pénzt eltolvajlottak. — A felfedezési ügyben Kutassy Ferencz tapintatos rendőrtisztünk járt el. A tolvaj épen akkor fogatott el, midőn a Tornaiféle kávéházban a tekejátékot élvezé.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— Képv.-ház jan. 25. —

Elnök Perczel.

Több kérvény beadása után Bakcsi F. magánügyben interpellálja a belügyért. Csernátony kérdi a kormányelnököt van-e tudomása, hogy a legbensőbb organumának hirében álló „Közérdek“ január 20-iki első czikkében a képviselőház eljárása, mely többségben levő párthatározata szo ott lenni, — ugy van feltüntetve, mint a bünösök leplezgetése és kimélgetése?

De akár van, akár nincs tudomása erről, s bárkinek legyen közlönye a „Közérdek“ czimü lap, mit szándékozik tenni a kormány azon szegyen megszüntetésére, mely miatt Magyarország kénytelen milliókat fizetni és folytonosan pirulni az egész világ előtt?

Bittó biztosit, hogy a kormány mindent elkövet arra nézve, hogy a mi ez ügyben homályos, felderittessék, a mi az állam hitelére káros, elhárittassék, s ha vannak bünösök, azok lakoljanak.

A ház és Csernátony is a választ tudomásul veszi.

Harmadszor felolvastatik és végleg elfogadtatik a Budapest főváros területén a jelen törvény kihirdetése után 1877, augusztus 1-ső napjáig kiépitendő házak és a főközlekedési sugárutnak legkülsőbb részét szegélyező villák és nyaralók adómentességéről szóló törvényjavaslat.

A végleg elfogadott törvényjavaslat hasonló elfogadás végett a főrendiházhoz átküldetni határoztatott.

Ezzel az ülés ¼ 12 órakor véget ért.

Magyar tudományos akadémia.

(Összes ülés jan. 25.)

A mai ülés, melyen gr. Lónyai Menyhért elnökölt, igen látogatott volt; első tárgyát képezé Kalchbrenner Károly rendes tag emlékbeszéde Dorner József, nemrég elhunyt jeles füvészünk felett.

Az emlékbeszéd után folyó ügyek intéztettek el.

Arany János főtitkár négy tag elhunytát jelenté be; ezek Szepessy Imre, Szigethi Varga János, nagykörösi tanár: rendes tagok. Valentini József, velenczei könyvtárnok, kitünő könyvészeti iró és von der Gabelenz János világhirü nyelvtudós és az I. osztály egyik legrégibb kültagja.

A közlekedési miniszter leirata kapcsán felhozatott, hogy a vasuti és közlekedési müszótárnak nyelvészeti tekintetben való revisiójával Fogarassy már elkészült, és az osztályértekezlet is február közepéig felfogja azt terjeszteni a kormánynak.

A bordeauxi természettudományi társulat átirata folytán az akadémia ezzel csereviszonyba fog lépni.

A történeti bizottság b. Nyáry Albertet, a régészeti Hegedüs Kandidot és b. Nyáry Jenőt tagokul dr. Ortvay Tivadart segédelőadóvá választották.

Pulszky Ferencz levelet intézett az akadémiához, melyben előadja, hogy 1867-ben regészeti könyvtárt ajándékozott — az akadémiának, a melyet itt alig hogyha használ valaki, — holott a muzeumban sokan használnák; kéri tehát, hogy e könyvtárból azon detailmüvek, melyek nem a mütörténészt, hanem tisztán a régészt érdeklik, a muzeumban deponáltassanak.

Ez rövid vitát idézett elő, Pulszky bővebben indokolta véleményét, Csengery azon véleményen volt, hogy e kérdést csak akkor kell megoldani, — ha a fenálló három nagy könyvtár mindegyikére nézve meg lesz állapitva, minő speciális tekintetek szerint lesz gyarapitandó.

Salamon felhozta, hogy mind a három könyvtár régészeti tekintetben igen hiányos. Végül az ügy a könyvtári bizottsághoz utasittatott, melybe Toldy inditványa folytán Pulszky, Ipolyi és Szalay is beválasztattak ad hoc.

Miskovetz Mózes egy „palaeografina universalis“ cz. három kötetnyi munkát ajánl fel 800 frtért az akadémiának. Ez, valamint több kérvény az akadémia kiadványainak megküldetése iránt a könyvtári bizottsághoz utasittatott.

Végül bejelentettek a könyvadományok melyek e hóban is szép számmal érkeztek.

Délutáni posta.

— A király szombaton kihallgatáson fogadá a horvát bánt; a korona ezuttal érvényesité tiltakozási jogát a horváttartománygyülés által elfogadott választási törvény tárgyában.

— Szolnokon Izsó Ambrust és Makait a ki a mezőturi postát kirabolták, tegnap délután 4 órakor kötél által kivégezték.

Debreczeni szinház.

V. bérlet 15. szám

Szerdán, jan. 27-én 1875.

adatik:

LETORIERES

vicomte.

Franczia vigjáték 3 felv. Irta Bayord és Dumanoir.

Forditotta Somolki.

(Renező Együd.)

Kezdete 7 órakor, vége 9 után.

— **Bécsi tőzsde** jan. 26. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105 90, cs. arany 5.26—; Napoleonarany 8.91—.

Szerkesztői nyilt posta.

— „A Tisza-Sennyei koalicziót“ nem adjúk, mert épen az egyetértésre törekvés volna czélunk; azt a pontot keressük, a hol találkozhatunk, s nem azt, hol szét kell válnunk. Az igért fajtából kérünk. Dr. Tollenak. A társadalmi vagy közmivelődési czikkeket is igen szivesen veszszük. Kisujszállásra. Az érdekes tárcza folytatását kérjük. Gáthalminak. Hol van az igért czikk?

Felelős szerkesztő:

SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

Alkalmazást keres

egy nő, ki a gazdaszszonyságnak minden szakában jártas, bármely nagy uri háznál, mint gazdasszony kivánna alkalmazást nyerni. — Értekezni lehet vele levél által P. J. czim alatt (Biharmegye Margittán kisutcza 163. sz.

34 1—

HIRDETÉSEK.

HIRDETMÉNY.

A h.-nánási takarékpénztár által

folyó évi február hó 21-ik napján d. e. 10 órakor

az egylet helyiségében (debreczeni-ut Mirkóház) tartandó évi

közgyülésre

a részvényes tagok tisztelettel meghivatnak.

Tárgy: az egylet mult évi müködéséről számadás előterjesztése, s több az egyletet érdeklő belügyek elintézése.

H.-Nánás, 1875. január 20.

Olàh Jakab,

elnök.

33 1—3

Kiadó lak.

Debreczenben Péterfia-utczán 819-ik szám allatti háznál egy uri lak, — mely az utczára 3 szobát és ezzel összeköttetésben levő még 2 hátrább eső szobát, alul ugyan annyi pincze lakot, sötét pinczét és fás kamarát tartalmaz — punkösttől fogva bérbeadandó.

Éretekezhetni iránta ugyanazon háznál lakó tulajdonos

Papp Józseffel.

21. 3—

Hirdetés.

A Halápi kaszállóban — 3 bogja 1874-ki, 2 bogja 1873-dik évi, jó minőségü széna együttesen vagy bogjánként

eladó.

Értekezhetni felőle nagyujutcza 1698. szám alatt, Debreczenben.

32 2—3

Női köpenyek,

NŐI BUNDÁK

és

női kész ruhakat

ajánl a n. é. közönségnek

601

A TÉLI IDÉNYRE

ROTT LIPÓT és TESTVÉRE

női divatraktára

Debreczenben, főpiacz 2147. sz. a.

Nemkülönben ajánljuk gazdag választéku futó és pamlagszőnyegeinket.

Vidéki megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

Debreczen, 1875. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában. — Laptulajdonos Oláh Károly.